Šrouby a matice

Ve středu 13. 3. jeli žáci 3.třídy na výlet. Kde byli, co viděli nebo co si vyzkoušeli si můžete přečíst sami v příspěvcích, které pro vás o hodinu slohu sami napsali.

13. 3. jsme byli na výstavě Merkur. Jeli jsme autobusem. Potom jsme si šli koupit různé věci, třeba náhrdelníky a kamínky a tak. A šli jsme do cukrárny. Tam jsme si kupovali koblihy. A pak jsme šli procházkou na autobusovou zastávku a asi po 20 min jsme jeli zpět do školy.

Viktorie Burantová

13. 3. jsme jeli do Nového Strašecí do muzea na výstavu stavebnice Merkur. Viděli jsme tam vláček, kolotoč, jeřáb, buchar. A pak jsme si mohli také něco postavit. Pak jsme si mohli jít dolů něco koupit a já jsem si koupila kamínek křišťál a také strom života a náramek. Nakonec jsme šli do cukrárny.

Gabriela Janečková

Stavebnice Merkur je stará 100 let, vymyslel ji Jaroslav Vancl. Skládá se ze šroubků, matiček a děrovaných desek. Tyto tři pomůcky jsou vyrobeny z kovu, ale desky jsou i z plastu. Naši dědečkové a babičky a tatínkové a nevím kdo ještě si se stavebnicí Merkur vyhráli. Stavebnice Merkur se stále prodává a máme jí i ve škole. Tak nám také něco postavte.

Tereza Šáfrová

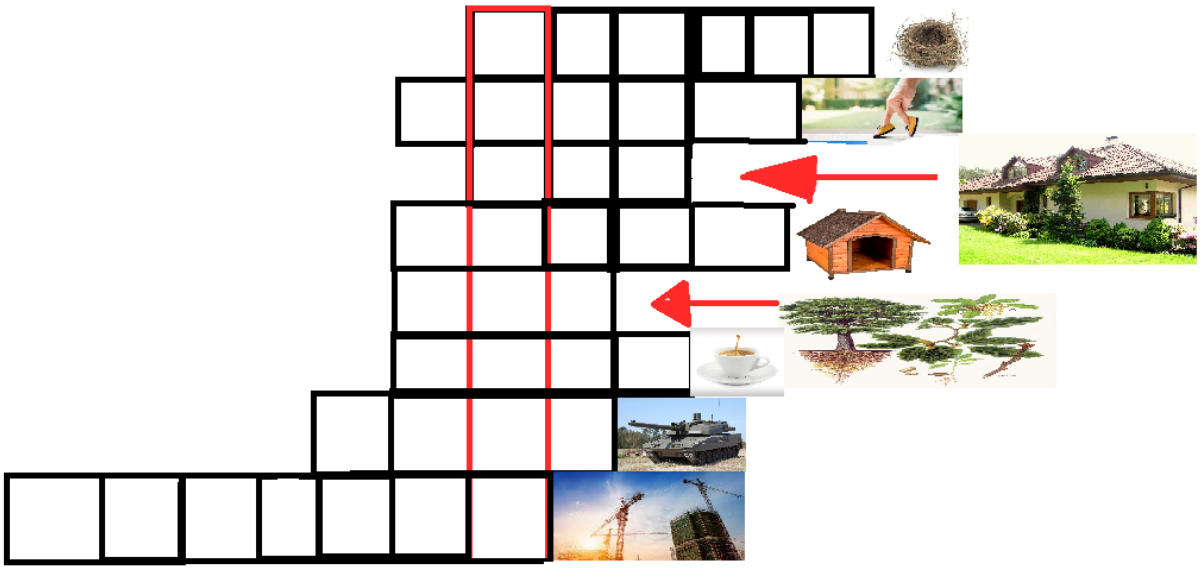

ŠKOLNÍ NOVINY ZŠ MŠEC III. číslo III. ročník občasník

Naše Cool Škola

Vážení čtenáři,
venku se všechno zazelenalo, aprílové počasí se tentokrát přesunulo do května a pomalu otáčíme poslední stránky školního kalendáře. Deváťáci mají za sebou úspěšně přijímací zkoušky, prvňáčci svůj první rok ve škole. Školní rok se pomalu chýlí ke konci a vás čeká nejnáročnější měsíc roku. Napsat co nejlépe písemné práce a vylepšit známky na vysvědčení nebude nic lehkého, a proto vám přejeme do června hodně sil.
V tomto čísle, které je plné vašich článků si tak můžete chvíli oddychnout od školních povinností. V červnu vyjde závěrečné číslo, které máte v rukou hlavně vy. Na „vaše“ číslo se těší

Vaše redakce

Den s armádou

Každý, když viděl na ulici vojáka či policistu, si alespoň jednou představil, jaké by to asi bylo, být jedním z nich. A přitom nikdo nevěděl, co to obnáší.

A proto nás ve čtvrtek 25. dubna poctili návštěvou vojáci od Čestné stráže. Připravili si pro nás šest stanovišť, na kterých se nám částečně snažili osvětlit, co jejich práce vlastně obnáší.

Hned na začátku byla chemická obrana. Na té jsme se převážně bavili o nebezpečných plynech, jako je yperit, nebo sarin. Také nám ukázali detekční trubičky, které slouží na detekci právě těchto látek.

Na druhém stanovišti na nás čekaly zbraně. Vyzkoušeli jsme si potěžkat granátomet, Bren, nebo samonabíjecí pušku, se kterou nám předvedli sestavu nacvičenou speciálně na slavnostní události.

Na třetím nám byla představena první pomoc. Procvičili jsme si, jak správně resuscitovat a zopakovali jsme si tak krok po kroku, jak zachránit lidský život. Navíc nám slečny pověděly o aplikaci „Záchranka“, která je výhodná v tom, že když si zrovna nemůžete vzpomenout na číslo, nebo nevíte, kde jste, podle popisu vám podá informace, jak pokračovat, místo dispečerky na záchrance.

U čtvrtého stanoviště nám ukázali, jakou výbavu má běžný voják, maskování a co znamenají barvy na vojenských baretech.

Páté stanoviště bylo pokračování třetího. Zkusili jsme si zabalit nemohoucího člověka do termoizolační fólie, a dokonce vytvořili stejnou modelovou situaci.

A nakonec jsme se dozvěděli, co vlastně obnáší být vojákem, a že i když se to může zdát, Čestná stráž není jen na přehlídky. Zajišťuje i smuteční pochody, klade věnce a v případě války bude chránit naše hlavní město.
Být voják prostě není nic lehkého, a proto by se jim měla vzdát čest.

žáci 9. třídy

Nejlepší noc

Při zahájením Noci s Andersenem se všichni sešli v učebně českého jazyka, kde jsme si vyslechli informace. Od sedmi hodin jsme se stali spisovateli. A paní učitelky nám daly vylosovat, o čem budeme psát. Poté následovalo psaní vlastních knih. Zatímco paní učitelky připravovaly další činnost. Po třech hodinách jsme odevzdávali naše hotové knihy k hodnocení. Poté jsme se dověděli o další soutěži.

Naším úkolem bylo najít malé papírky, kde byly namalované pohádky. Měli jsme uhádnout její název a napsat jej na papír, který jsme pak odevzdali paní učitelce Skleničkové ke kontrole. A kdo splnil zadání soutěže, tak si mohl jít vybalit potřebné věci ke spaní. Když jsme se uložili ke spánku, pustili jsme si vyprávění o Ošklivém káčátku, Statečném cínovém vojáčku a O princezně na hrášku. Když jsme ráno vstali, dali jsme si sladkou snídani a začalo vyhodnocování našich knížek, které jsme během večera napsali. Vyhrály skoro samé detektivky. Nejlepším luštitelem pohádek byla Anežka Mračková.

Petr Pagač, Filip Vágner

ZÁBAVA

1. Kdo nám vaří, pomáhá a pere prádlo.

2. Jakou tekutinou se dříve psalo.

3. V čem plavou ryby.

4. Co se dává na dopis.

5. Kontinent, který objevil Kolumbus.

6. Čím se létá do vesmíru.

Vtip a křížovku připravil Filip Vágner

VTIP
V uhelném dole spadne jeden horník do šachty.
Ostatní přiběhnou a Tonda se ptá:
Pepo, jsi v pořádku?
Jseéééém. Ozve se zdola.
Máš něco zlomené?
Neéééé.
Tak proč nelezeš nahoru?
Ale když já ještě letíííím!

Doplň česká přísloví, co čárka, to písmeno

1. Zvyk je železná _ _ _ _ _ _ .
2. I mistr tesař se někdy _ _ _ _ .
3. Cvik dělá _ _ _ _ _ _ .
4. Kolik řečí umíš, tolikrát jsi _ _ _ _ _ _ _ _ .
5. Kdo se bojí, nesmí do _ _ _ _ .
6. Jména hloupých na všech _ _ _ _ _ _ _ .
7. Jablko napadá daleko od _ _ _ _ _ _ .
8. Bez peněz do _ _ _ _ _ _ _ nelez .
9. Těžko na _ _ _ _ _ _ _ _ lehko na _ _ _ _ _ _ _ .

přísloví připravil Vítek Březnovský

Neviditelná výstava

Zatímco jedna třída pátrala ve tmě, druhá si prověřovala své smysly.

Ve čtvrtek 4. dubna jsme vyrazili společně s 9. třídou do Prahy na Neviditelnou výstavu a do Muzea smyslů. Rozdělili jsme se do dvou skupin. Já, David a moje kamarádky jsme šli jako první. Přišli jsme ke vchodu a seznámili jsme se s pravidly a s tím, co nás čeká. Dostali jsme průvodkyni Míšu. Když jsme vešli, tak se nás Míša zeptala, jestli s tím má někdo problém. V duchu jsem si říkala mám jít ven a vykašlat se na to? Nakonec jsem si řekla, že to zkusím. První místnost byla malá předsíň a potom kuchyň s obývákem a další místnosti.

Pořád do mě někdo narážel a sahal na mě, ale s tím se dalo počítat. Říkala jsem si, kdy už to konečně skončí. Nejdříve to pro mě bylo velmi těžké, ale po chvíli jsem si na tu nekonečnou tmu zvykla.

Došli jsme do místnosti, kde byly rozmístěné sochy. Měli jsme za úkol si je ohmatat a poznat, co to je. Bylo to úžasné, bavilo mě to. Poslední místnost nejspíš byla zahrada, kde protékal malý potůček. Potom už byl definitivní konec.

Jsem ráda, že jsem tu možnost mohla mít. Moc jsem si to tam užila. Byl to neskutečný zážitek. Určitě si zkuste být na jednu hodinu „slepý“. Obdivuji lidi, kteří nevidí nebo mají nějaký problém se zrakem. Nevím, jestli bych si dokázala představit takhle žít. Nejspíše ne.

Katka Kederová, 8. třída

Zkusili jste si, jaké by to bylo být na necelou hodinku slepý? Procházet se po bytě a najít třeba talíř v odkapávači, nebo si zkusit vysušit vlasy fénem? Tak přesně to si mohli žáci 9. třídy vyzkoušet na vlastní kůži.

Hned ráno jsme nasedli do vypůjčeného mikrobusu a společně s osmou třídou vyrazili směrem do našeho hlavního města. Osmáci se od nás časem odpojili, a my poté sami vyrazili na Neviditelnou výstavu.

V duchu jsem si říkala, že alespoň obrysy ve tmě určitě uvidím. No, můj názor se změnil hned, jak se za námi zavřely dveře, a já se v husté tmě přerazila o botník. Prošli jsme celý byt od předsíně až po záchod, prošli se po ulici (znovu jsem narazila čelem přímo do lampy), v lese jsme se pokusili poznat podle kožichu zvíře, v muzeu si osahali známá díla, jako je Michelangelův David, nebo Věstonická Venuše a nakonec jsme si v baru zkusili objednat pití.

Bez průvodce bychom se asi nedostali ani na konec bytu a pití bychom si také zaplatili těžko. Ale zážitek to byl velmi silný. Zkusíte si život z jiné perspektivy a vlastně si uvědomíte, jak moc jste rádi, že můžete vidět všechny ty naštvané obličeje v tramvaji, nebo si bez dotyku spočítat drobné v peněžence.

Sára Lidická, 9. třída

ANKETA

Velikonoční tradice

Velikonoce patří k nejstarším svátkům. Jedním ze symbolů jara je pomlázka. Jde o spletený svazek proutků, který bývá na tenčím konci ozdoben barevnými pentlemi. Také se na Velikonoce barví vajíčka, která se různě zdobí. Vajíčka jsou odměnou pro koledníky i velikonoční dekorací, ale mají také svůj symbolický význam. Vejce znamená nový život nebo znovuzrození, v západním křesťanství symbolu zavřeného hrobu, z kterého vstal Kristus. Vedle pestrobarevných vajíček a voňavého mazance patří k svátkům jara neodmyslitelně i velikonoční beránek. Ten se peče jako vzpomínka na vyvedení židů z Egypta. U křesťanů značí symbol obětování Ježíše Krista (obětní beránek).

Filip Vágner, Petr Pagač

Vanessa Videmanová, 3. třída
1. Pečete beránka? Ano, pečeme ho každé Velikonoce s mámou.
2. Jak se těšíš na Velikonoce? Těším se, protože pojedeme na hrad a na velikonoční trhy**. A kam?** Na Křivoklát**.**
3. Políváte kluky po 12. hodině? No někdy jo a někdy i tátu a mámu.

Kája Beschier, 2. třída
1. Ne, nepečeme.
2. Moc, protože před Velikonocemi máme jarmark a o Velikonoce barvíme vajíčka.
3. Ne políváme.

Sába Popusoi, 2. třída
1. Ne nepečeme.
2. Hodně, protože mně se Velikonoce líbí.
3. Ne nepoléváme.

Pepa Fejfar, 3. třída
1. Pleteš si sám pomlázku? Ne, nepletu, protože mě to táta neučil.
2. Jak se těšíš na Velikonoce? Těším se hodně, protože se těším, až mě někdo poleje vodou.
3. Těšíš se na výslužku? Ne netěším, protože se vždycky přejím a je mi špatně.

Alex Beschier, 4. třída
1. Ne, protože jí neumím. Nikdy jsem jí nepletl.
2. Moc se těším, protože je to moc dobrá akce.
3. No, trošičku jo, protože já půjdu na koledu poprvé.

Pavel Mašek, 2. třída
1. Ne, jednou sem si ji pletl, ale jinak mě to táta neučil ani máma ne.
2. No, těším se na ně, protože si tady ve družině vyrobíme velikonoční vajíčka, doma si také děláme velikonoční vajíčka a to se mi líbí.
3. Trochu jo, protože tenkrát o Velikonocích jsme šli za mojí sestrou Terezkou a vyšupali jsme ji a to se mi fakt líbilo.